

Остахж празни! Боже! Остахме голи вech!
Това не бѣ ставало нитò подъ турский мечъ!
Замаяни, смутени отъ тие гости блажни
Погледнахме съсъ ужасъ на диритѣ имъ страшни.
Кжщята ни безъ покривъ! школата безъ вратѣ
Това ли сме чажди?.. Главата ни патѣ!
И дълго ний мислихме какво прѣзъ назъ прѣбрачи,
Дал' стадо отъ герои, ил' станъ отъ обирачи?

Руссе 1878